

Un vermut literari amb cares noves

Una vintena d'escriptors van visitar ahir la parada de la llibreria Punt de Llibre, que serveix aquest aperitiu des de l'any 1988

Un noi amb un barret de palla i la cara amagada, tres homes vestits amb samarreta roja i somriure a conjunt i un jove conegut per la seva relació amb el Banyetes. Noves cares del tradicional Vermut Literari.

Lleida
ANNA MORA

El Postureig, el trio format pel Ferran Montardit, Robert Masip i David Prenafeta i el Jordi Villacampa foren les noves incorporacions del Vermut Literari que va servir ahir la llibreria Punt de Llibre davant de la seva parada de Sant Jordi, a la Rambla d'Aragó de Lleida. Un color nou pel mar de llibres i autors de la ciutat, on ells s'hi van sentir com peix a l'aigua.

El propietari de l'establiment, Miquel Bernal, va obrir el seu punt gastronòmic a la una i mitja, ben puntual. El sol brillava i la llibreria començà a servir l'aperitiu. "Es vi blanc o cava?", es preguntaven un grup d'assistents mirant el got de plàstic, amb un tros de coca de recapte a la mà. Mentrestant, anaven arribant els escriptors, una vintena, alguns amb els canells cansats de tant signar, d'altres buscant un oasi de descans o amb ànsies de vida social. El menjar era de

FOTO: Lúdia Sabaté / La llibreria Punt de Llibre va organitzar ahir el seu tradicional vermut entre llibres i roses

qualitat encara que tots, sobretot els més experimentats, sabien ahir que si hi ha quelcom que caracteritza aquest vermut és el seu ingredient estrella: la literatura.

Un dels responsables de l'editorial Fonoll va arribar dels primers, acompanyat d'un dels seus autors de capçalera. "És difícil veure'ls junts, cadascun té la seva feina", va

excusar al trio lleidatà i va explicar també que ja fa anys que assisteix al vermut, però els dos últims ha eclipsat a les càmeres per l'èxit dels llibres que publica aquest petit segell de Juneda: *Lo lleidatà és fàcil* i *Sóc de l'Oest*. Darrera seu, l'enigmàtic Sr. Postu posava pels objectius de seguidors, amics i periodista.

Tot i que el vermut pot esdevenir un moment de descans per a les plumes de la demarcació, l'Emili Bayo feia hores extres. Poc a estona abans havia signat llibres, però ja li estaven demanant més: ràpidament es va asseure a la taula i va estampar el seu nom als exemplars d'aquest nou públic, entre ells, el de la regidora de Cul-

tura Montse Parra. "Els tinc tots i cap firmat", "Me l'acabo de comprar expressament!", s'escoltava de fons. "M'adono que cada cop més hi ha més receptivitat cap als autors locals, més que altres anys: abans ens sentíem desprotegits pel nostre poble", va afegir l'autor.

El Juan Juncosa, creador de *Motivatró*, també es va estrenar al vermut, i el Jordi Villacampa ho va fer de la mà de l'Eulàlia Pagès, filla de Lluís Pagès. El fundador de l'editorial lleidatana passejava entre la gent i parlava amb la desimboltura que brinden 25 anys al capdavant del principal segell editorial de la ciutat. "Volia esperar a que passés Sant Jordi per anunciar que tenim un acte ben gros preparat a l'Auditori", va confessar. Després, cridà a Jaume Barrull: "Vine, que tu també ets nou: acaba d'estrenar-se en la novel·la!".

La fotografia de grup marcà l'inici del final. I en un dels moments més clàssics de la vetllada, alguns es *barallaven* per la primera fila i altres fugien cap a les bandes. Polítics i representants culturals també n'hi va haver, i grupets. Com els dels autors Pep Coll i Pere Rovira, que conversaven amb l'amistat i la maduresa que els hi dona una certa experiència amb un vermut literari que va néixer el 1988.